

[Lilli Gyldenkilde]

kan jo ikke være skjult for hverken de konservative, mig eller nogen andre – at demokratiet bliver udviklet på trods, at det kommer af pres nedefra. Sådan er vores demokrati nået dertil, hvor det er kommet, og tiden er nu inde til, at vi udvider demokratiet i dette land. Så er det altså lidt hyklerisk at høre på, hvordan de konservative tager afstand fra alt, hvad der hedder at udvide demokratitankerne hos lønmodtagerne, når de i andre sammenhænge laver store bragetaler og taler smukt om demokratiet.

Den anden konservative tale, jeg hørte, var den, fru Anne Grete Holmsgård holdt for VS. Nu er hun desværre ikke til stede, men jeg ville gerne spørge fru Anne Grete Holmsgård, hvordan i alverden hun tror at nogen vil lægge penge i en miljøvenlig industri, som tingene er i øjeblikket. Et af argumenterne fra VS' side for, at vi ikke skulle have VD, ØD eller udvidelse af ejendomsretten for lønmodtagerne, var, at vi ikke kunne sikre os, at man dermed ville lave f.eks. miljøvenlig industri. Ja men hvilken sikkerhed er der overhovedet for det under de eksisterende former? Nul! Det er der ingen sikkerhed for. For mig lød det som borgerskabets bedste døtre, som står her i deres revolutionære hovmod og ikke vil være med til at ændre afgørende strukturer i dette land. Det er meget beklageligt, og man går i hvert fald ikke arbejderklassens ærinde ved at sige nej til at ændre de strukturer, der i den grad trænger til at blive ændret.

Dette siger jeg ikke alene med udgangspunkt i det radikale venstres forslag. Som bekendt har SF sit eget forslag. Socialdemokratiet har sit forslag, og jeg synes, tiden er inde, som vores ordfører, hr. Ole Henriksen, har sagt, til, at vi sætter os ned og ser på, hvor langt kan vi komme, og om vi overhovedet kan komme nogen vegne. Men hvis vi ikke kan, så lad os dog gå ud og skabe det andet flertal, som skal til, for at vi kan komme videre i de strukturændringer. Vi skal videre i vores demokratiseringsproces i dette land, og lønmodtagerne kan ikke blive ved med at blive holdt uden for det.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Må jeg gøre fru Lilli Gyldenkilde opmærksom på, at jeg i mit indlæg netop talte

for, at der skete en udbredelse af ejendomsretten i vore virksomheder, men ad frivillighedens vej. Også derfor opfordrede jeg til, at de regler, der findes i lovgivningen, f.eks. skattelovgivningen, vedrørende medarbejderaktier o.lign., gøres mere attraktive. Vi finder, det er forkert at trække noget tvungent ned over virksomhederne, nogle temmelig centrale ordninger, som utvivlsomt vil standse det økonomiske opsving, vi har fået sat i gang her i landet. Det nytter ikke noget at begynde at indføre tvungne ordninger, der er i modstrid på den måde, som man her ønsker det, med den økonomiske struktur, vi har specielt i Danmark. Nu har vi endelig fået sat investeringerne i gang. Nu har vi fået igangsat en udvikling, hvor vi forøger beskæftigelsen og nedbringer arbejdsløsheden. Det er det, vi ikke må spille hasard med.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det kan ikke nytte noget at tale udenom, hr. Gammelgaard, men det er jo det, man gør. Må jeg ikke stille et modspørgsmål? Hvornår har arbejdsgiverne foræret lønmodtagerne noget i dette her land? Hvornår har de sagt: værsgo, nu får I 6 pct. ved denne overenskomst, nu får I sandedelig nedsat arbejdstiden, for vi skal også have det godt alle sammen, osv. osv.? Hvornår har de sagt det? Aldrig! Vi har altid måttet slås for de vilkår, vi ville have, og vi kommer også til at slås om udvidelse af demokratiet, men vi vinder det, på trods af hvad hr. Gammelgaard står her og siger; det er ganske sikkert.

Jeg har været med i hele den debat, der var om 3-F i Horsens i sin tid, og jeg så, hvilket blodigt håndværk det var, når arbejderne kastede sig ud i at prøve at få noget til at fungere på egne præmisser, når det ikke var en obligatorisk ordning, men hvor det handlede om, at de måtte slås alene i et kapitalistisk samfund. Vi så, hvordan bankerne spændte ben for dem; vi så, hvordan andre forretninger sagde: hvis I vil sælge 3-Fs produkter i jeres forretninger, får I ikke vores. Og så skete der det, at forretningsfolkene ikke turde tage produktet ind, på trods af at det var et godt produkt, på trods af at der var marked for det. Så blodigt kom det til at se ud. Derfor må vi have obligatoriske ordninger på dette område, og vi får det.